

Dosarul nr.2ra-1832/18

prima instanță: Judecătoria Căușeni (I.Țonov)

instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (G.Colev, Șt.Straciuc, A.Cudrov)

DECIZIE

05 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al
Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Nicolae Craiu
Iurie Bejenaru

examinând cererea de recurs declarată de Bucuci Nicolae,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Bucuci Oxana
împotriva lui Bucuci Nicolae, intervenient accesoriu notarul public Culava Diana cu
privire la declararea nulității testamentului,

împotriva deciziei din 17 aprilie 2018 a Curții de Apel Comrat prin care a fost
admis apelul declarat de Bucuci Oxana, reprezentată de avocatul Furtună Viorel, a
fost casată hotărârea din 02 septembrie 2013 a Judecătoria Căușeni și a fost emisă o
nouă hotărâre de admitere a acțiunii,

c o n s t a t ă:

La 17 mai 2012 Bucuci Oxana s-a adresat cu cerere de chemare în judecată
împotriva lui Bucuci Nicolae, intervenient accesoriu notarul public Culava Diana cu
privire la declararea nulității testamentului.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, tatăl ei - Bucuci Iacob la
19.05.2011 a întocmit un testament, înregistrat la notar cu nr. 2170, prin care i-a testat
toată averea ce-i va aparține în ziua încetării lui din viață, inclusiv apartamentul nr.
XXXXX și averea din apartament.

După decesul lui Bucuci Iacob, a aflat că la 07.10.2011 acesta a întocmit un alt
testament, înregistrat la notarul public Culava Diana sub nr. 6313 prin care a testat
apartamentul nr.XXXXX lui Bucuci Nicolae.

A indicat reclamanta că al doilea testament urmează a fi declarat nul, deoarece
Bucuci Iacob nefiind proprietar, a testat un bun care nu-i aparține cu drept de
proprietate, dreptul de proprietate asupra apartamentului nefiind înregistrat la Organul

Cadastral Teritorial. Astfel, dispoziția testamentară în a cărei bază are loc chemarea la moștenire a unui bun care nu face parte din patrimoniul succesoral, este nulă. Prin dispozițiile testamentului nr. 6313 a fost indicat doar apartamentul care nu a fost înregistrat în Registrul bunurilor imobile, și astfel testatorul nu poate fi considerat ca proprietar al apartamentului, iar întregul testament poate fi considerat nul.

A mai menționat reclamanta că testamentul sau dispoziția testamentară prin care testatorul testează bunurile ce aparțin altei persoane este nul, deoarece în acest caz se prezumă că testatorul a fost în eroare asupra obiectului actului juridic, crezând că este proprietarul bunului testat. Nulitatea dispoziției testamentare survine dacă la data deschiderii moștenirii, testatorul nu are nici un drept actual sau viitor asupra bunului, obiect al testamentului. Însă, apartamentul pe care-l deținea tatăl ei cu drept de posesie și folosință nu este individualizat și reprezintă o cotă-parte de la o cooperativă. O parte din banii achitați de către tatăl ei au fost puși la dispoziție de către ea și mătușa ei, cu condiția că apartamentul va fi înregistrat la Oficiul Cadastral Teritorial pe numele ei.

De asemenea a susținut că, la o examinare vizuală a ambelor testamente este evidentă diferența între cele două semnături. Mai mult, tatăl ei scria în grafie chirilică, iar în ultimul testament este efectuată inscripția în română, faptele date creând dubii precum că semnătura ar putea fi falsificată.

A indicat că la momentul aplicării semnăturii, tatăl ei putea fi într-o stare de profundă tulburare mintală, într-o stare de un real dezechilibru psiho-emoțional cauzat de îndelungatul său tratament neurologic, suficient de grav pentru a-l priva de facultățile sale de discernământ, indicând o anume labilitate psihologică și emoțională, iar ca urmare putea fi manipulat și influențat să comită o asemenea eroare.

În perioada anilor 1997-2011, tatăl ei - Bucuci Iacob, a suferit un insult cerebral și două infarcturi, drept consecință ajungând invalid de gradul II, fiind supus unui tratament neurologic și cardiologic continuu pe toată această perioadă de timp, tratament care se efectuează cu substanțe chimice cu efect psihotrop, capabil să influențeze negativ asupra psihicului.

A relatat că Bucuci Iacob era și insulino-dependent de gradul II, iar în ultima perioadă îi spunea tot mai des că are stări depresive de paranoie, că îl urmărește cineva, auzea voci, avea insomnie și insuportabile dureri de cap, stări de nervozitate, halucinații, aceste efecte fiind una din consecințele substanțelor cu efect psihotrop.

A invocat că numirea unei expertize grafologice ar putea înlătura dubiile cu privire la autenticitatea semnăturii, iar o expertiză psihiatrică post-mortem în baza actelor existente, ar putea să stabilească dacă ca urmare a administrării acestor medicamente, Bucuci Iacob ar fi putut avea stări de dezechilibru psiho-emoțional capabile să-i influențeze discernământul, necesar în exprimarea voinței la momentul semnării testamentului și dacă a avut capacitatea de a discerne în momentul semnării testamentului.

A solicitat reclamanta recunoașterea și declararea nulității testamentului înregistrat cu nr. 6313 la 07.10.2011 de către notarul public Culava Diana.

Prin hotărârea din 02 septembrie 2013 a Judecătoriei Căușeni acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia din 26 noiembrie 2013 a Curții de Apel Bender s-a respins apelul declarat de Bucuci Oxana și s-a menținut hotărârea din 02 septembrie 2013 a Judecătoriei Căușeni.

La 13 decembrie 2014 Bucuci Oxana, reprezentată de avocatul Furtună Viorel, a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

Prin decizia din 14 mai 2014 a Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul declarat de către Bucuci Oxana, reprezentată de avocatul Furtună Viorel, s-a casat decizia din 26 noiembrie 2013 a Curții de Apel Bender, cu restituirea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Bender, în alt complet de judecători.

Prin încheierea din 23 iulie 2014 a Curții Supreme de Justiție s-a admis cererea de abținere a judecătorilor Curții de Apel Bender, pricina fiind remisă spre examinare în ordine de apel la Curtea de Apel Comrat.

Prin încheierea din 05 noiembrie 2014 a Curții Supreme de Justiție s-a corectat greșeala comisă din partea motivatoare a încheierii din 23 iulie 2014 a Curții Supreme de Justiție cu înlocuirea sintagmei “pentru examinarea cererii de apel la Curtea de Apel Chișinău” cu sintagma “pentru examinarea cererii de apel la Curtea de Apel Comrat”.

Prin încheierea din 26 noiembrie 2014 a Curții Supreme de Justiție s-a corectat greșeala materială din conținutul deciziei din 14 mai 2014 a Curții Supreme de Justiție înlocuind data declarării recursului “13 decembrie 2014” cu “13 februarie 2014”. S-a respins solicitarea notarului Culava Diana de a remarca când a fost comunicată Oxanei Bucuci decizia integrală din 26 noiembrie 2013 a Curții de Apel Bender.

La 08 decembrie 2014 dosarul a parvenit în adresa Curții de Apel Comrat pentru examinarea cauzei în ordine de apel.

Prin decizia din 17 aprilie 2018 a Curții de Apel Comrat a fost admis apelul declarat de Bucuci Oxana, reprezentată de avocatul Furtună Viorel, a fost casată hotărârea din 02 septembrie 2013 a Judecătoriei Căușeni și a fost emisă o nouă hotărâre de admitere a acțiunii.

S-a declarat nul testamentul înregistrat la notarul public Culava Diana cu nr. 6313 din 07 octombrie 2011, prin care Bucuci Iacob a testat apartamentul nr. XXXXX lui Bucuci Nicolae.

La 12 iulie 2018 Bucuci Nicolae a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului s-a indicat că instanța de apel nu a constatat și nu a elucidat toate circumstanțele necesare pentru examinarea obiectivă a cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material și procedural și nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată.

Bucuci Nicolae a menționat că în baza certificatului de moștenitor testamentar din 04 ianuarie 2012, eliberat de notarul Culava Diana, certificatul de moștenitor

testamentar nr.427 din 06 februarie 2014, eliberat de notarul Culava Diana, a înregistrat la Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău la data de 28 mai 2014 dreptul de proprietate asupra apartamentului nr.XXXXX, prin urmare și-a realizat dreptul cu privire la succesiunea testamentară.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Colegiul denotă că Curtea de Apel Comrat a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei integrale la 17 mai 2018 (f.d.148, vol.III) și a fost recepționată de care recurentul Bucuci Nicolae la 24 mai 2018 (f.d.162, vol.III).

Astfel, recursul declarat la 12 iulie 2018 este în termen.

În conformitate cu art. 440 alin. (2) Codul de procedură civilă, completul din 3 judecători prin încheierea din 17 octombrie 2018 a considerat recursul admisibil și a dispus examinarea fondului de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Examinând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile la soluționarea speței date, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va admite recursul declarat de Bucuci Nicolae, va casa decizia instanței de apel și hotărârea instanței de fond, și va emite o nouă hotărâre de respingere a acțiunii din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, instanța de recurs este în drept, să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din materialele cauzei se atestă că la 19 mai 2011 Bucuci Iacob a întocmit un testament, înregistrat la notarul cu numărul 2710, prin care i-a testat toată averea fiicei Bucuci Oxana, ce-i va aparține în ziua încetării lui din viață, inclusiv apartamentul nr. XXXXX și averea din apartament (vol.I, f.d.12).

La data de 07 octombrie 2011 Bucuci Iacob a întocmit un alt testament, înregistrat la notarul public Culava Diana, cu numărul 6313, prin care i-a testat lui Bucuci Nicolae apartamentul nr. XXXXX și averea din apartament (vol.I, f.d.11).

La data de 25 decembrie 2011 testatorul Bucuci Iacob a decedat, ceea ce se confirmă prin certificatul de deces (vol.I, f.d.9).

Înaintând prezenta acțiune în judecată împotriva lui Bucuci Nicolae, Bucuci Oxana a solicitat recunoașterea și declararea nulității testamentului înregistrat cu nr.

6313 la 07.10.2011 de către notarul public Culava Diana.

Fiind investită cu judecarea cauzei în fond, prima instanță a ajuns la concluzia respingerii acțiunii.

Judecând pricina în ordine de apel, instanța de apel a ajuns la concluzia admiterii apelului declarat de Bucuci Oxana, casării hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În acest sens instanța de apel a invocat că conform raportului de expertiză psihiatrico-legală postumă nr.121 f/f-2016 din 30 iunie 2016 s-a concluzionat că Bucuci Iacob la momentul întocmirii testamentului din 19 mai 2011 și 07 octombrie 2011 a suferit de „XXXXX” și a fost lipsit de capacitate de conștientizare și dirijare adecvată a acțiunilor sale, în special capacitatea de conștientizare a urmărilor acțiunilor sale, inclusiv la întocmirea testamentului din 07 octombrie 2011 (vol.II, f.d.246-251).

Instanța de apel a relatat că aceste circumstanțe certifică despre ilegalitatea testamentului întocmit de Bucuci Iacob pe numele lui Bucuci Nicolae la 07 octombrie 2011, înregistrat la notarul public Culava Diana, cu numărul 6313, deoarece Bucuci Iacob nu putea acționa cu discernământ.

În acest sens, Colegiul menționează că în speță, activul succesoral îl constituie apartamentul nr. XXXXX.

În conformitate cu art.1449 alin.(1), (2) Cod civil, testamentul este un act juridic solemn, unilateral, revocabil și personal prin care testatorul dispune cu titlu gratuit, pentru momentul încetării sale din viață, de toate bunurile sale sau de o parte din ele. Testator poate fi doar persoana cu capacitate de exercițiu.

Colegiul menționează că prin testamentul autentificat notarial de notarul public Culava Diana cu nr. 6313, din 07 octombrie 2011 Bucuci Iacob i-a testat lui Bucuci Nicolae apartamentul nr.XXXXX și averea din apartament (vol.I, f.d.11), iar Bucuci Oxana a contestat legalitatea acestui testasment, invocând necorespunderea semnăturii testatorului în testament și lipsa de discernământ a testatorului la momentul întocmirii actului notarial.

Colegiul decelează că prin raportul de expertiză medico-legală grafoscopică nr.116-118,135 din 30 ianuarie 2018 s-a stabilit că semnătura a fost efectuată de către Bucuci Iacob atât în testamentul din 19 mai 2011 cât și în testamentul din 07 octombrie 2011 (vol.III, f.d.54-62).

Mai mult, Colegiul indică că testamentul din 07 octombrie 2011, înregistrat cu numărul 6313, a fost autentificat la sediul biroului notarial, unde Bucuci Iacob s-a prezentat personal, a depus actele pentru întocmirea testamentului, a indicat datele sale din buletinul de identitate, a semnat testamentul, acțiuni care se încadrează în norma de drept prevăzută de art.199 Cod civil.

Colegiul consideră că aceste acțiuni denotă existența discernământului la momentul semnării testamentului și capacitatea de a aprecia conținutul și consecințele faptelor sale.

Or, conform art. 199 alin. (1) și (2) Codul civil, consimțământ este manifestarea, exteriorizată, de voință a persoanei de a încheia un act juridic. Consimțământul este

valabil dacă provine de la o persoană cu discernământ, este exprimat cu intenția de a produce efecte juridice și nu este viciat.

În acest sens, Colegiul civil relatează că testamentul contestat, întrunește toate condițiile de valabilitate a actului juridic-consimțământ, obiect, cauză și formă.

Consimțământul trebuie să provină de la o persoană cu discernământ, adică avînd facultatea de a pătrunde, de a judeca și a aprecia lucrurile la justa valoare.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că defunctul Bucuci Nicolae conștientiza acțiunile sale, își dădea seama de urmările lor și le dorea în cunoștință de cauză.

Cu referire la pretinsa lipsă de discernământ a testatorului Bucuci Iacob la momentul întocmirii actului notarial, invocat de către fiica acestuia Bucuci Oxana, Colegiul invocă că instanța de apel eronat a ajuns la concluzia că testatorul Bucuci Iacob la momentul întocmirii testamentului din 19 mai 2011 și 07 octombrie 2011 a suferit de „XXXXX” și a fost lipsit de capacitate de conștientizare și dirijare adecvată a acțiunilor sale din considerentele ce urmează.

Conform prevederilor art. 224 alin. (1) Cod civil al RM, actul juridic încheiat de o persoană într-un moment în care nu putea să conștientizeze pe deplin acțiunile sale ori să își exprime voința poate fi declarat nul de instanța de judecată.

În sensul prezentului articol, Colegiul menționează că nulitatea actului juridic poate fi solicitată în cazul în care se va demonstra că o parte era lipsită de discernământ, adică nu avea facultatea de a pătrunde, de a judeca și a aprecia lucrurile la justa lor valoare, sau nu era în stare să înțeleagă sensul acțiunilor sale sau să le dirijeze. Respectiv, cauzele care pot genera asemenea stare a persoanei pot fi de diferită natură, acestea neavînd importanță juridică, în situația în care legislatorul nu le-a prevăzut expres.

Conform raportului de expertiză psihiatrico-legală postumă nr.121 f/f-2016 din 30 iunie 2016 s-a concluzionat că Bucuci Iacob la momentul întocmirii testamentului din 19 mai 2011 și 07 octombrie 2011 a suferit de „XXXXX” și a fost lipsit de capacitatea de conștientizare și dirijare adecvată a acțiunilor sale, în special de capacitatea de prevedere a urmării acțiunilor sale, inclusiv la întocmirea testamentului din 07 octombrie 2011 (vol.II, f.d.246-251).

Este de menționat că din raportul de expertiză indicat supra se distinge că Bucuci Iacob a fost de mai multe ori internat pentru tratament în instituții medicale, a fost supus examinării de medici, dar niciodată nu a fost diagnosticat cu diagnoza indicată în raport “XXXXX”.

În această ordine de idei, Colegiul menționează că concluzia experților psihiatri, vine în contradicție cu întreg materialul probator și anume conform informației prezentate de Spitalul “Sfînta Treime” din Chișinău din 20.08.2012, în care se indică că Bucuci Iacob a fost internat în staționar, a primit tratament, însă tratamentul aplicat nu a putut influența asupra discernământului defunctului (Vol.I,f.d.49-50).

La fel, prin declarația depusă instanței de apel, medicul neurolog, profesor, conferențiar universitar Boris Scurtu, directorul clinicii de neurologie a USMF “N.Testimițeanu”, a comunicat instanței de apel că îl cunoaște pe Bucuci Iacob de

aproximativ 15 ani. În anul 2011 luna august a trecut un curs de tratament în secția neurologie, iar preparatele prescrise nu puteau influența discernământul lui Bucuci Iacob, schimbări în comportament, memorie, orientare nu s-au observat (f.d.148, vol.II).

Mai mult ca atât, Colegiul menționează că, este relevant la caz și faptul că în raportul de expertiză psihiatrico-legală postumă nr.121 f/f-2016 din 30 iunie 2016 experții nu au explicat cum s-a ajuns la concluzia că defunctul Bucuci Iacob în momentul semnării testamentelor suferea de XXXXX sau nu era în stare să înțeleagă sensul acțiunilor sale sau să le dirijeze.

În conformitate cu art. 3 din Legea nr. 1086 din 23.06.2000 activitatea în domeniul expertizei judiciare se desfășoară în baza principiilor legalității, independenței, obiectivității și plenitudinii cercetărilor efectuate.

Colegiul civil relevă că raportul de expertiză psihiatrico-legală postumă nr.121 f/f-2016 din 30 iunie 2016 a fost efectuat în baza documentelor, faptelor, psihicul uman, însă, neconstituind obiect de cercetare a expertizei judiciare. Or, factorul psihicului uman constituie una din circumstanțe, care de rând cu celelalte, contribuie la descoperirea adevărului. Expertul judiciar își desfășoară activitatea în mod corect și efectuează cercetări cu privire la obiectele expertizei în baza unor aprecieri obiective, complete și sub toate aspectele, pentru soluționarea problemelor înaintate.

Conform Legii nr.68 din 14 aprilie 2016 cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, prevede că în cazul efectuării expertizei judiciare psihiatrice este necesar ca persoana să fie vie, cu obligația de a se prezenta în fața expertului, iar după caz persoana va fi spitalizată în staționările de psihiatrie, pentru a fi examinată de expert și a fi prelevate mostre necesare pentru efectuarea cercetărilor.

Astfel, instanța de recurs concluzionează că expertiză psihiatrico-legală postumă nr.121 f/f-2016 din 30 iunie 2016 nu are forță probantă, și eronat a fost pusă de instanța de apel în temeiul hotărârii.

Totodată, Colegiul indică că Bucuci Iacob a fost cu discernământ, a avut o memorie stabilă, conștientiza acțiunile sale, fapt ce se probează și prin nota președintelui Asociației de Coproprietari în Condominiu-55/7 COOP din 19 aprilie 2016 (f.d.232, vol.II), însă instanța de apel a ignorat această probă și a dat o apreciere unilaterală depozițiilor martorilor.

Deasemenea, Colegiul menționează că mai mulți martori audiați în cadrul cercetării judecătorești au declarat despre comportamentul adecvat a lui Bucuci Iacob și lipsa anumitor dereglări la acesta.

Tot aici, Colegiul reține ca fiind pertinente și cele mai consistente declarațiile notarului Culava Diana care a autentificat testamentul din numele lui Bucuci Iacob și anume că testatorul la ziua semnării actului notarial a avut un comportament adecvat, nu a manifestat dereglări, și-a manifestat de sine stătător și expres voința sa, nefiind influențat de careva persoane sau circumstanțe.

Colegiul nu neagă starea de slăbiciune, apatie, lipsă de concentrare a testatorului despre care au declarat unii martori. Însă, aceste declarații nu sunt suficiente pentru a

constata lipsa de discernământ a lui Bucuci Iacob, or, este și firesc ca o persoană care suferă de anumite maladii să retrăiască stările indicate supra.

În conformitate cu art. 118 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 130 alin. (1)-(3) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Niciun fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficientă pentru soluționarea cauzei.

Capacitatea de exercițiu constituie o stare de drept, pe când discernământul este o stare de fapt, astfel încât, persoana are capacitate de exercițiu deplină, însă în rezultatul unor împrejurări (de obicei de ordin psihic sau mental) într-un moment nu poate conștientiza acțiunile sale cât și a dirija cu aceasta.

Colegiul conchide că nu a fost demonstrat faptul că defunctul Bucuci Iacob s-a aflat la evidență la psihiatru, s-a aflat în stare de inconștiență, hipnoză, a folosit stupefiante care ar fi în stare să-l lipsească de discernământ, să nu înțeleagă sensul întocmirii unui testament pe numele unei persoane - Bucuci Nicolae care în perioada de până la deces l-a întreținut, l-a îngrijit și s-a aflat în permanență în preajma sa.

În astfel de circumstanțe, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe și de a emite o nouă hotărâre de respingere a acțiunii.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către Bucuci Nicolae.

Se casează decizia din 17 aprilie 2018 a Curții de Apel Comrat și hotărârea din 02 septembrie 2013 a Judecătoriei Căușeni, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Bucuci Oxana împotriva lui Bucuci Nicolae, intervenient accesoriu notarul public Culava Diana cu privire la declararea nulității testamentului, și se emite o nouă hotărâre prin care:

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de Bucuci Oxana împotriva lui Bucuci Nicolae, intervenient accesoriu notarul public Culava Diana cu privire la declararea nulității testamentului.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Judecătorii

Oleg Sternioală

Ala Cobăneanu

Dumitru Mardari

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru